

tre linjer op fra Børsen den 25. september 1995, og der står:

»Dansk landbrug kan med stor sandsynlighed imødesee en miljøafgift på overforbrug af kunstgødning, for både Venstre og De Konservative ser positivt på en sådan afgift. Problemerne er blot at finde den rigtige tekniske løsning.«

Det er faktisk også gengivet i mange andre aviser, bl.a. Landsbladet og Landbrugsmagasinet. Men hvis dette er Venstres og De Konservatives politik, så betyder det jo ordret, at man mener, at vores landmænd bruger for meget kunstgødning i dag, på trods af at der er indført grønne regnskaber og gødningsregnskaber for landbruget. Så vi må have klart at vide fra Venstre og De Konservative, hvor meget der ligger i det, om de ikke vil være med til nye afgifter, eller om det er deres miljøordførere, der har ret i det her.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Hans Engell, og så går vi videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Først til hr. Torben Lund. Regeringen vælger selvfølgelig selv den måde, hvorpå regeringen vil føre forhandlinger. Det, jeg gav udtryk for i min tale, var, at jeg ikke finder, det er klogt, at regeringen, endnu før de første drøftelser har været ført, fremsætter forslag om en meget omfattende lovgivning på arbejdsmarkedsområdet, som det er sket.

Jeg synes ikke, det er en klog måde at føre forhandlinger på, at vi får første behandling her i Folketinget med den risiko, der altid vil være, for at nogle binder sig, før der overhovedet har været én eneste drøftelse om indholdet. Jeg kan kun tage det som udtryk for, at Socialdemokratiet internt med fagbevægelsen har haft så mange omgange, at man ikke kan holde til andet end at fremsætte et lovforslag og så i øvrigt meddele, at de partier, som er de eneste, man kan opnå en realistisk aftale med, stort set ikke kan få indflydelse – take it or leave it – på det samlede resultat. Det synes jeg er uklogt. Det er med til at fremkalde en politisk situation, hvor det at nå et resultat bliver langt vanskeligere. Det var det, jeg gav udtryk for, men med respekt for, at regeringen selvfølgelig selv må vælge, ligesom vi andre selv vælger.

Hr. Torben Lund nævnte lejeværdien. Jeg hæfter mig ved, at boligejerne altså næste år skal betale 400 mio. kr. mere end i år. Vi føler ikke, også når jeg henviste til det regneeksempel for en gennemsnitsfamilie, at det er rimeligt at belaste landets boligejere på den måde.

Med hensyn til aktivering vil jeg anbefale både hr. Torben Lund og fru Jette Gottlieb, at man nærstuderer det forslag, »Reform '96«, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremlagt. Man vil også her kunne se, at det, vi er dybt optaget af, når det gælder om at skaffe tilbud på det private arbejdsmarked, er et tæt forløb med virksomhederne. Det, at man altså ikke bare bevidstløst vælger den offentlige løsning, men at man måske i en form for trepartsaftale igennem en tæt kontakt med de private virksomheder søger pladser derude, hvor også den vedvarende faste beskæftigelse bør være.

Til hr. Steen Gade: Jeg skal ikke kaste mig ud i en lang diskussion om SF's økonomiske politik og om, hvordan den hænger sammen. Jeg vil blot nøjes med den konstatering, at hvis det var så let, som hr. Steen Gade fremstillede det, så er det jo helt uforståeligt, at ikke langt større dele af dansk erhvervsliv og alle de, der nu tilfældigvis skal tjene pengene i det danske samfund, er faldet i svime. Kendsgerningen er jo, at de præmisser, SF bygger sin økonomiske politik op på, handler om at pine og piske de virksomheder, som er forudsætningen for, at vi kan fastholde et dansk velfærdssamfund.

Med hensyn til grønne afgifter: Det Konservative Folkeparti er ikke principielt imod grønne afgifter, men vi siger, at skal der være mening med dem, så må det jo være i en større sammenhæng – ikke mindst en europæisk sammenhæng. Der er ikke megen idé i at gennemføre en CO₂-afgift eksempelvis, der løser 3 promille af CO₂-udslipsproblemet her i landet, som risikerer at jage virksomheder ud til europæiske lande, hvor man ikke har de samme regler. Det er altså i Europa, det først og fremmest gælder om at slå de miljøslag, og det har Det Konservative Folkeparti nu som før vist sin vilje til.

Hr. Jørgen Estrup skal jeg ikke sige så meget til og i og for sig heller ikke til hr. Aage Brusgaard. Hr. Aage Brusgaard talte om, at han ikke ville skabe rav i andre partier. Det er jeg meget fortrøstningsfuld ved, når jeg ser, hvilket resultat han opnåede på Fremskridtspartiets årsmøde.